

Provinciale Staten van Noord-Holland

Voordracht 90

Haarlem, 21 augustus 2007

Onderwerp: Actualisatie gedragslijn compensatie uit 2000

Bijlagen: - ontwerpbesluit

1. Inleiding.

Op 10 april 2000 hebben uw staten de provinciale ‘Gedragslijn voor compensatie bij verlies van natuurlijke en landschappelijke waarden’ vastgesteld. Hierin is vastgelegd dat *de provincie zal overgaan tot compensatie bij substantiële aantasting ten gevolge van ruimtelijke claims van natuur-, landschaps- en recreatiewaarden, bodembeschermingsgebieden (aardkundige monumenten) en objecten met grote cultuurhistorische waarden, waaronder archeologische objecten, voor zover de beschermenswaardigheid daarvan is aangeduid in het streekplan, een EG richtlijn, dan wel voortvloeit uit rechtstreeks werkende internationaalrechtelijke regelgeving. Daarbij wordt primair naar fysieke compensatie gestreefd, en voor zover dat niet mogelijk is naar financiële compensatie. De gedragslijn is van toepassing op zowel eigen provinciale projecten en het ontwerpen van streekplannen, als op besluiten van derden waaraan wij medewerking verlenen.*

Op 18 december 2006 hebben uw staten, naar aanleiding van een initiatiefvoorstel

Natuurcompensatie van GroenLinks, ons opgedragen

1. deze gedragslijn voor 1 juli 2007 te actualiseren en daarbij de volgende besluiten in acht te nemen:
2. a. natuurcompensatie te koppelen aan planologische besluitvorming, d.w.z. aan goedkeuring van bestemmingsplannen en het afgeven van verklaringen van geen bezwaar;
b. aan provinciale staten een voorstel te doen hoe onder de nieuwe Wet Ruimtelijke Ordening een vergelijkbare koppeling kan worden gegarandeerd;
3. voor de berekening van de natuur- en landschapswaarden die door de ingreep verloren gaan, en dus voor de omvang en de kwaliteit van de natuurcompensatie, een heldere systematiek te ontwikkelen, waarbij de Noord-Brabantse systematiek als inspirerend voorbeeld dient;
4. garanties vast te leggen dat de natuurcompensatie daadwerkelijk plaatsvindt oor de introductie van een natuurcompensatieovereenkomst tussen initiatiefnemer en gemeente of provincie aangaande de realisatie van de compenserende maatregelen;
5. een natuurcompensatieboekhouding bij te houden, gebaseerd op jaarlijkse gemeentelijke rapportages en provinciale steekproefsgewijze controles;
6. jaarlijks te rapporteren aan provinciale staten over de voortgang van de natuurcompensatie in de provincie;
7. met een voorstel te komen voor de financiering van de niet- wettelijk verplichte compensatie
8. bij de actualisatie van de provinciale gedragslijn ook de andere waarden uit de gedragslijn te betrekken

De besluiten 2, 7 en 8 betreffen door *provinciale* staten vast te stellen aanpassingen van de gedragslijn zelf. De besluiten 3 t/m 6 dienen te worden vastgelegd in uitvoeringsregels. Het vaststellen van dergelijke uitvoeringsregels is een bevoegdheid van *gedeputeerde* staten.

Het provinciale compensatiebeleid heeft ook actualisatie vanwege de afspraak tussen Rijk en IPO om de ruimtelijke bescherming en het compensatiebeginsel voor de EHS en de Natuurbeschermingswetgebieden uit de Nota Ruimte te laten doorwerken in het provinciale beleid. Het begrip PEHS wordt als gevolg daarvan geschrapt uit het beleid.

2. Puntgewijze uitwerking van de gevraagde actualisatie

2.1. Natuurcompensatie: doorwerking van de Nota Ruimte/ schrappen begrip PEHS

De in 2005 vastgestelde Nota Ruimte voorziet in de ruimtelijke bescherming van het Nederlandse netwerk van (inter)nationaal belangrijke natuurgebieden, de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), alsmede de gebieden die zijn aangewezen onder de Natuurbeschermingswet 1998. Deze bescherming is als volgt geformuleerd:

Ingrepen met een significant negatief effect op de wezenlijke kenmerken en waarden zijn niet toegestaan, tenzij er

- *(Natuurbeschermingswetgebieden: dwingende) redenen van groot openbaar belang en*
- *geen reële alternatieven zijn*

Gaat een ingreep dan toch door, dan is sprake van een onvermijdelijk verlies, waarop het compensatiebeginsel van toepassing is.

Voor de Natuurbeschermingswetgebieden gelden de ‘nee, tenzij’ bescherming en het compensatiebeginsel zoals vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998.

Voor de EHS zijn voor de uitwerking van het ruimtelijke beschermingsregime en het compensatiebeginsel in het provinciaal beleid door Rijk en IPO gezamenlijke ‘spelregels EHS’ vastgesteld.

Het *ruimtelijke beschermingsregime* voor de EHS/Natuurbeschermingswetgebieden is opgenomen in de partiele streekplanherzieningen NHN en NHZ en zal in beginsel worden overgenomen in de provinciale structuurvisie, die de streekplannen op termijn gaat vervangen. Hiertoe wordt nu in de streekplannen de *EHS* als zodanig aangegeven; het begrip *PEHS* is geschrapt, vanwege de onduidelijkheid bij het gebruik van beide begrippen naast elkaar. De EHS bestaat uit:

- bestaande natuur- bos- en recreatiegebieden en landgoederen,
- de in het kader van Programma Beheer concreet begrensde nieuwe natuurgebieden (inclusief de robuuste ecologische verbindingen Kust tot Kust en Natte As) en beheergebieden
- ~~de in het streekplan concreet begrensde uitbreidingsplannen voor recreatiegebieden.~~

Hij is aangegeven op de bij het streekplan behorende kaart ‘ruimtelijke bescherming en compensatie natuur en recreatie’.

De overige gebieden die tot de PEHS behoorden, zijn grotendeels in het kader van Programma Beheer begrensd als ‘ruime jas beheergebied voor weidevogels’. Deze zijn nu ondergebracht in een nieuwe streekplancategorie ‘weidevogelgebied’, die eveneens op voornoemde kaart zijn aangegeven. Dat betekent dat de ruimtelijke bescherming er specifiek wordt gericht op behoud van agrarisch gebruik, openheid en rust. ~~Een aantal resterende gebieden in het streekplan Noord-Holland Noord die tot de PEHS behoorden, worden toegevoegd aan de bestaande categorie gebieden ‘groene waarden en open ruimte’.~~

Voor al deze voormalige PEHS-gebieden blijft de ruimtelijke bescherming ongewijzigd: kleinschalige ingrepen zijn toegestaan; grootschalige ingrepen alleen onder voorwaarden (nee, tenzij afweging zoals in de streekplannen geformuleerd). De ecologische verbindingzones blijven als zodanig in de streekplannen opgenomen en krijgen, gezien hun kwetsbaarheid, dezelfde ruimtelijke bescherming als de EHS.

De spelregels voor de uitwerking van het *compensatiebeginsel* voor de EHS/Natuurbeschermingswetgebieden komen inhoudelijk overeen met de door uw staten gewenste actualisatie en zijn verwerkt in deze voordracht en bijgevoegde ontwerpbeleidsregel. Het is wenselijk om het compensatiebeginsel ook toe te passen op de ecologische verbindingzones en de weidevogelgebieden. De ecologische verbindingzones zijn van essentieel belang voor het verbinden van EHS-gebieden; die functie dient zonodig door compensatie in stand te worden gehouden. Voor wat betreft de weidevogelgebieden geven we zo gehoor aan het verzoek vanuit het Nationaal Weidevogelverbond om de weidevogelgebieden planologisch te beschermen, inclusief een compensatieregime. De toepassing van het compensatiebeginsel op de ecologische verbindingzones en de weidevogelgebieden is een eigen provinciale beleidskeuze.

Voorstel: Het compensatiebeginsel voor de rijks- EHS en de Natuurbeschermingswetgebieden uit de Nota Ruimte, zoals uitgewerkt in de 'spelregels EHS', nemen wij over in het provinciale compensatiebeleid. Wij passen het compensatiebeginsel ook toe op de krachtens de streekplannen beschermde provinciale natuurwaarden, te weten de ecologische verbindingzones en de weidevogelgebieden.

2.2. Koppeling aan planologische besluitvorming (PS besluit 2)

a. situatie onder de huidige Wet Ruimtelijke Ordening (WRO)

gedragslijn 2000:

Het compensatiebeginsel wordt toegepast bij drie typen provinciale besluiten over ruimtelijke ingrepen:

- a. het uitvoeren van eigen (provinciale) projecten/plannen
- b. het ontwerpen van streekplannen
- c. verlenen van medewerking aan besluiten van derden.

Koppeling aan planologische besluitvorming betreft onder de huidige WRO de goedkeuring van bestemmingsplannen en het afgeven van verklaringen van geen bezwaar in het kader van artikel 19. Dit zijn besluiten zoals bedoeld onder c. Deze koppeling wordt in de beleidsregel vastgelegd. Voor de overige hierboven bedoelde provinciale besluiten betekent deze keuze het volgende.

De onder a bedoelde projecten/activiteiten monden uiteindelijk ook altijd uit in planologische besluitvorming. Het is van belang om al vanaf de planvorming rekening te houden met de toepassing van het compensatiebeginsel, om uiteindelijk de planologische besluitvorming positief te kunnen laten verlopen; dat geldt voor de provincie als initiatiefnemer evenzeer als voor elke andere initiatiefnemer. In de onder a genoemde besluiten dient dan ook al rekening te worden gehouden met het provinciale compensatiebeleid, maar de uitwerking en borging ervan vindt pas plaats in het kader van de planologische procedure.

Onder b bedoelde besluiten doen zich niet meer voor.

Andere onder c bedoelde besluiten waarbij compensatie aan de orde kan zijn, zijn goedkeuringsbesluiten over dijkverzwarringsprojecten en peilbesluiten van waterbeheerders. Voor

zover ze uiteindelijk uitmonden in planologische besluitvorming, zullen we daarop anticiperen in onze goedkeuringsbesluiten, door ze te toetsen aan de toepassing van ons compensatiebeleid.

b. situatie onder de nieuwe WRO

Rijk en IPO onderzoeken op dit moment gezamenlijk hoe het compensatiebeleid onder de nieuwe WRO effectief kan worden vormgegeven. Het is niet wenselijk nu eigenstandig op de uitkomsten daarvan vooruit te lopen.

Voorstel: in de beleidsregel van GS wordt de besluitvorming over compensatie voor een bepaalde ingreep onder de huidige WRO gekoppeld aan de goedkeuring van bestemmingsplannen of het afgeven van verklaringen van geen bezwaar in het kader van artikel 19. Waar relevant zullen we daar in andere provinciale besluiten over diezelfde ingreep op anticiperen.

Aanpassing van de beleidsregel aan de situatie onder de nieuwe WRO vindt plaats op basis van de afspraken die daarover tussen Rijk en IPO worden gemaakt. Dat geldt ook voor de wijze waarop compensatie te zijner tijd in de structuurvisie wordt opgenomen.

2.3. Financiering van niet-wettelijk verplichte compensatie (PS besluit 7)

gedraglijn 2000:

De provincie zal overgaan tot compensatie bij substantiële aantasting van waarden, voor zover de beschermenswaardigheid daarvan is aangeduid in het streekplan, een EG richtlijn, dan wel voortvloeit uit rechtstreeks werkende internationaalrechtelijke regelgeving.

De gedragslijn uit 2000 geeft een overzicht van relevante (inter)nationale verdragen, richtlijnen en wetten met betrekking tot compensatie, dat niet meer actueel is. Een wettelijke compensatieplicht vloeit op dit moment voort uit:

- de Natuurbeschermingswet 1998, waarmee bij de vaststelling in 2005 de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn in de Nederlandse wetgeving zijn geïmplementeerd. De provincie is meestal bevoegd gezag.
- de Boswet: ingevolge artikel 3 is de eigenaar van grond waarop een houtopstand is geveld verplicht tot herbeplanting. Het ministerie van LNV is bevoegd gezag, op advies van de provincie.
- de Flora- en faunawet, waarin de (inter)nationale bescherming van plant- en diersoorten wettelijk is geregeld. Het Ministerie van LNV is bevoegd gezag; de provincie heeft hierin geen rol, voor zover het compensatie betreft.

Het beschermingsregime en de compensatieplicht is in de wetgeving zelf al afdoende geregeld via een vergunning- of ontheffingsprocedure. Het provinciale compensatiebeleid biedt daarvoor geen meerwaarde; dat geldt juist voor de *planologische* besluitvorming over de in de streekplannen beschermde waarden (zie 2.2). *Het provinciale compensatiebeleid betreft dus per definitie niet- wettelijk verplichte compensatie.*

NB. De meeste gebieden die zijn aangewezen onder de Natuurbeschermingswet 1998 behoren tevens tot de EHS.

Het provinciale compensatiebeleid in het *planologische* spoor is ~~onder meer~~ **daar dus ook** van toepassing. ~~op de~~

~~gebieden die zijn aangewezen onder de Natuurbeschermingswet 1998 (zie 2.1).~~ Dat betekent dat bij een ingreep in een Natuurbeschermingswetgebied twee afwegingsprocedures over de toelaatbaarheid ervan met een (vergelijkbaar, maar niet identiek) compensatieregime naast elkaar worden doorlopen: die in provinciaal planologisch kader én die in het kader van vergunningverlening Natuurbeschermingswet.

Het uitgangspunt bij compensatie is dat ‘de vervuiler betaalt’. Daarom zijn in beginsel alle kosten voor rekening van de initiatiefnemer. Voor compensatie EHS is dat in de ‘spelregels EHS’ vastgelegd. Maar voor andere compensatiesituaties dient naar onze mening dit uitgangspunt evenzeer te gelden.

Voor wat betreft de kosten die met compensatie gemoeid zijn gaat het in de EHS, bijvoorbeeld bij een grondprijs van € 30.000 /ha, om een bedrag van €40.000- tot € 50.000 /ha, afhankelijk van het type natuur. In de weidevogelgebieden gaat het om ca € 5.000/ha.

Tot nu toe hebben zich voor zover wij weten geen situaties voorgedaan dat projecten vanwege de hoge kosten voor compensatie niet doorgingen. Zeker bij grotere projecten, die wij als provincie belangrijk vinden, bijvoorbeeld vanuit onze woningbouwopgave, denken wij ook niet dat dat in de toekomst wél het geval zal zijn. Overigens zullen de kosten voor compensatie initiatiefnemers er naar wij hopen toe bewegen projecten bij voorkeur te realiseren buiten de gebieden die wij vanwege hun natuurwaarden hebben beschermd!

Voorstel: vanwege het uitgangspunt ‘de vervuiler betaalt’ zijn de kosten voor compenserende maatregelen in beginsel 100% voor rekening van de initiatiefnemer.

2.4. Toepassing compensatiebeginsel op andere dan natuurwaarden (PS besluit 8)

gedragslijn 2000:

De provincie zal overgaan tot compensatie bij substantiële aantasting van natuur-, landschaps- en recreatiewaarden, bodembeschermingsgebieden (aardkundige monumenten) en objecten met grote cultuurhistorische waarden, waaronder archeologische objectenetc

Het compensatiebeginsel heeft tot doel het *netto behoud van waarden*. Dat houdt in dat waarden, die door onvermijdelijk geachte ingrepen verdwijnen, elders opnieuw moeten worden gerealiseerd. Ook financiële compensatie is daarop gericht. Deze is niet bedoeld als een afkoopsom voor het verlies van waarden, maar als een bedrag om, zij het om moverende redenen losgekoppeld van de ingreep, de vernietigde waarden alsnog daadwerkelijk te kunnen vervangen. Natuur(inclusief landschaps-)waarden kunnen elders opnieuw worden aangelegd. Dat geldt ook voor recreatiewaarden. Deze achten wij beschermenswaardig in die delen van de EHS, die (mede) ten behoeve van openluchtrecreatie zijn resp. worden aangelegd, ingericht en beheerd. Op deze gebieden is het provinciale compensatiebeleid ook van toepassing. Dit is een eigen provinciale beleidskeuze.

Voor aardkundige en cultuurhistorische (inclusief archeologische) waarden echter is compensatie niet mogelijk; ze zijn immers onvervangbaar. Daarom is op deze waarden het compensatiebeginsel niet langer van toepassing. Dat is overigens ook in geen enkele andere provincie het geval. Dat laat uiteraard hun planologische bescherming en de noodzaak tot het nemen van *mitigerende* maatregelen, zoals geregeld in de streekplannen, de leidraad provinciaal omgevingsbeleid, het beleidskader landschap en cultuurhistorie, de provinciale

milieuverordening (voor aardkundige monumenten) en het verdrag van Malta (voor archeologische waarden) onverlet.

NB. Bij *compensatie* gaat het om het vervangen van waarden, die ten gevolge van een onvermijdelijke ingreep zijn vernietigd, door ze elders opnieuw te realiseren.

Bij *mitigatie* gaat het om maatregelen om de negatieve effecten van een bepaalde ingreep ter plekke te minimaliseren. Te denken valt aan het zo goed mogelijk inpassen van een ingreep in de cultuurhistorische omgeving, of het uitvoeren van een activiteit in een weidevogelgebied buiten het broedseizoen.

Voorstel : het provinciale compensatiebeleid beperkt zich tot natuurwaarden in de EHS, ~~Natuurbeschermingswetgebieden~~, ecologische verbindingszones en weidevogelgebieden en recreatiewaarden in die delen van de EHS, die (mede) ten behoeve van openluchtrecreatie zijn of worden aangelegd, ingericht en beheerd.

2.5. Uitvoeringsregels (PS besluiten 3 t/m 6)

gedragslijn 2000:

Het formuleren van stringent beleid wanneer compensatie toe te passen en op welke wijze ervaren wij echter als een strak keurslijf dat een dergelijke offensieve strategie in de weg kan staan`

Met de PS besluiten 3 t/m 6 wordt bovengenoemd standpunt verlaten. Aanleiding daarvoor vormt de constatering op zowel provinciaal niveau (Initiatiefvoorstel GroenLinks) als landelijk niveau (rapportages van de VROM inspectie en de Algemene Rekenkamer) dat de natuurcompensatie niet adequaat wordt uitgevoerd en niet voldoende concreet en afrekenbaar is en dat de controle moet worden verbeterd.

Voor het formuleren van uitvoeringsregels gebruiken we de eerder genoemde ‘spelregels EHS’; deze zijn in lijn met de beleidsregel natuurcompensatie van Noord-Brabant, die als ‘inspirerend voorbeeld’ aan het initiatiefvoorstel natuurcompensatie van GroenLinks was toegevoegd.

Het bepalen van de benodigde compensatie voor weidevogelgebieden en recreatiewaarden vergt een iets aangepaste rekensystematiek. Voor de weidevogelcompensatie sluiten wij aan bij de systematiek die de provincie Friesland daarvoor heeft ontwikkeld.

Het vaststellen van uitvoeringsregels is een bevoegdheid van GS. Daarom hebben wij het voornemen een Beleidsregel compensatie vast te stellen, zoals GS dat ook in Noord-Brabant en andere provincies met uitvoeringsregels voor compensatie hebben gedaan.

Een ontwerpbeleidsregel is als bijlage 1 bij deze voordracht gevoegd. In hoofdstuk 4 van deze voordracht is kort aangegeven hoe de verschillende PS besluiten daarin zijn verwerkt.

Voorstel : wij stellen een beleidsregel vast voor de wijze van uitvoering van het provinciale compensatiebeleid, die invulling geeft aan de ‘spelregels EHS’ en het initiatiefvoorstel natuurcompensatie van Groen Links.

Vanwege hun betrokkenheid worden uw staten, ook al betreft het een bevoegdheid van GS, in de gelegenheid gesteld zich uit te spreken over een ontwerpbeleidsregel, voordat wij deze definitief vaststellen.

3. Geactualiseerde gedragslijn compensatie natuur en recreatie

De gedragslijn uit 2000, zoals in de inleiding samengevat, wordt als volgt gewijzigd:

Indien een ingreep volgens het streekplan –gezien de aanwezige waarden- in beginsel niet toelaatbaar is, maar na een ‘nee, tenzij’ afweging alsnog wordt toegestaan, is sprake van onvermijdelijk verlies van waarden.

Compensatie achten wij nodig bij onvermijdelijk verlies van natuurwaarden in de EHS, ~~de Natuurbeschermingswetgebieden~~, de ecologische verbindingzones en de weidevogelgebieden, alsmede van recreatiewaarden in die EHS gebieden die (mede) ten behoeve van de openlucht recreatie zijn aangelegd, ingericht en beheerd. Daarbij wordt primair naar fysieke compensatie gestreefd, en voor zover dat niet mogelijk is naar financiële compensatie.

De wijze van uitvoering van de compensatie is vastgelegd in de ‘beleidsregel compensatie natuur en recreatie’.

Compensatie wordt gekoppeld aan de planologische besluitvorming over de ingreep. Waar relevant zullen wij daarop in andere provinciale besluiten over diezelfde ingreep anticiperen. Vanwege het uitgangspunt ‘de vervuiler betaalt’ zijn de kosten voor compenserende maatregelen in beginsel voor rekening van de initiatiefnemer.

Voorstel: vanwege de directe relatie tussen ruimtelijke bescherming in het streekplan en de toepassing van compensatie, gekoppeld aan de planologische besluitvorming, wordt deze gedragslijn niet als een afzonderlijk document vastgesteld, maar bij de partiele herzieningen opgenomen in de beide streekplannen.

4. samenvatting van de wijze waarop wij de opdracht van uw staten hebben uitgevoerd

De PS besluiten zijn als volgt verwerkt in deze voordracht of bijgevoegde ontwerpbeleidsregel:

1. Vaststelling actualisatie vóór 1 juli 2007: het is gewenst de vaststelling te koppelen aan die van de partiele streekplanherzieningen. Dat betekent uitstel tot 19 november 2007.
2. a. De koppeling aan planologische besluitvorming is in de geactualiseerde gedragslijn (zie hoofdstuk 3 van deze voordracht) vastgelegd en uitgewerkt in de ontwerpbeleidsregel in:
 - artikel 2 (wanneer is compensatie van toepassing)
 - artikel 3 (compensatieplan te voegen bij het planologische besluit)
 - artikel 7 (zekerstelling)b. Een voorstel voor aanpassing op de nieuwe WRO zal niet nu, maar later worden gedaan, op basis van de daarover te maken afspraken tussen Rijk en IPO.
3. Een berekeningssystematiek is in artikel 5 van de ontwerpbeleidsregel opgenomen:
 - EHS-natuur en ecologische verbindingzones (5.1): conform landelijk afgesproken systematiek uit de ‘spelregels EHS’
 - weidevogelgebieden (5.2): eigen systematiek, ontleend aan die van Friesland
 - EHS- recreatie (5.3) : systematiek voor EHS-natuur, maar zonder kwaliteitstoetslag.
4. Garanties middels natuurcompensatieovereenkomst zijn opgenomen in artikel 7 van de ontwerpbeleidsregel.
5. De natuurcompensatieboekhouding is opgenomen in artikel 10 van de ontwerpbeleidsregel.
6. De jaarlijkse rapportage is opgenomen in artikel 10 van de ontwerpbeleidsregel.

7. Een voorstel voor de financiering van niet- wettelijk verplichte rapportage is in §2.3. van deze voordracht toegelicht en in de nieuwe gedragslijn verwerkt.
8. De compensatie van andere dan natuurwaarden is in §2.4 van deze voordracht toegelicht en in de geactualiseerde gedragslijn en de ontwerpbeleidsregel verwerkt.

5. Veranderingen ten opzichte van de gedragslijn uit 2000

5.1. Vorm

De oude gedragslijn wordt vervangen door een tekst in de beide streekplannen (kaderstellend beleid) en een beleidsregel (uitvoeringsregels).

5.2. Inhoud

De verandering betreft hoofdzakelijk de inperking van de reikwijdte tot in het streekplan vastgelegde gebieden met *natuur- en recreatiewaarden*. Ten opzichte van de oude situatie vervalt daarmee de compensatieplicht voor:

Streekplangebied waarvoor compensatie vervalt		reden
uitsluitingsgebieden NHN	beschermde cultuurhistorische structuren	Niet vervangbaar
	gebieden met aardkundige monumenten.	Niet vervangbaar
	gebieden groene waarden en open ruimten	Geen te compenseren waarden aanwezig
	stiltegebieden grondwaterbeschermingsgebieden gebieden waterbeheer en kustveiligheid	Geen te compenseren waarden aanwezig
groene en cultuurhistorische waarden en milieubeschermingsgebieden NHZ	Belvederegebieden	Niet vervangbaar
	Milieubeschermingsgebieden (aardkundige monumenten)	Niet vervangbaar

De voorgestelde wijze van financiering van compensatiemaatregelen en de koppeling aan de planologische besluitvorming waren eigenlijk al de gangbare praktijk, die nu formeel wordt vastgelegd.

Het maken van extra uitvoeringsregels levert meer papierwerk op voor initiatiefnemers, gemeenten en provincie. Maar het schept voor alle betrokken partijen ook veel meer helderheid vooraf over wat er moet gebeuren en hoe dat moet. Dat verhoogt de efficiëntie en het resultaat van de uitvoering aanzienlijk.

Het opnemen van een kwaliteitstoeslag bij natuurcompensatie in de EHS (artikel 5.1 van de ontwerpbeleidsregel) leidt in bepaalde situaties tot verhoging van de kosten voor de initiatiefnemer, ten opzichte van de huidige situatie (zie 2.3). De verwachting is niet dat daardoor voor de provincie belangrijke projecten onbetaalbaar worden, wel dat initiatiefnemers zich meer moeite zullen getroosten om een minder kwetsbare locatie te vinden.

5.3. Instellen voorziening voor financiële compensatie

Het provinciale compensatiefonds, dat in 1995 is ingesteld, bestaat niet meer. Voorgesteld wordt voor het storten van middelen ingeval van (gedeeltelijke) financiële compensatie een compensatievoorziening in de provinciale begroting op te nemen. De initiatiefnemer dient de middelen geormerkt, dat wil zeggen gekoppeld aan het verlies van bepaalde waarden, in de

voorziening te storten. Ze kunnen alleen benut worden voor de realisatie van dezelfde of gelijkwaardige waarden als die welke verloren zijn gegaan **door de provincie**.

Voorstel: vanaf 2008 wordt op de provinciale begroting een compensatievoorziening balanspost ~~compensatie natuur en recreatie~~ opgenomen. PS worden jaarlijks geïnformeerd over de besteding van de in de voorziening gestorte middelen.

6. Financiering en communicatie

Aan (de actualisatie van) het compensatiebeleid zijn voor de provincie geen financiële gevolgen verbonden.

De Ministeries van VROM en LNV ~~verzorgen rond de zomer~~ **hebben** centraal de communicatie **verzorgd** over de 'spelregels EHS', waarmee gemeenten en andere gebruikers ~~worden zijn~~ geïnformeerd over wat er ten aanzien van compensatie in de EHS ~~en de Natuurbeschermingswetgebieden~~ van hen wordt verwacht. Daarnaast informeren de provincies zelf de gebruikers over de wijze waarop de spelregels in het provinciale beleid zijn of worden verwerkt. Daartoe worden de streekplanherzieningen en de beleidsregel na vaststelling in november 2007 algemeen bekendgemaakt en, voorzien van een gebruikersvriendelijke 'handreiking ruimtelijke bescherming en compensatie natuur en recreatie', op de provinciale website geplaatst.

7. Proces, procedure en tijdelijkheid

Deze voordracht dient u in samenhang te zien met de voordracht voor de partiele streekplanherzieningen Noord-Holland Noord en Zuid, die tegelijkertijd aan uw staten ter besluitvorming wordt voorgelegd. Daarin wordt nu immers, vanwege de directe koppeling tussen ruimtelijke bescherming en compensatie, de geactualiseerde gedragslijn opgenomen. Samen met de beleidsregel is dan voor de situatie onder de huidige WRO sprake van een consistent beleids- en uitvoeringskader. Als in de loop van 2008 de nieuwe WRO in werking treedt, blijven de streekplannen van kracht, maar dienen de artikelen 2 en 3 van de beleidsregel te worden aangepast aan de gewijzigde verhouding tussen provincie en gemeenten. Als naar verwachting in 2010 de streekplannen worden vervangen door de provinciale structuurvisie, ontstaat een geheel nieuwe situatie. Bij de eventueel dan benodigde aanpassingen in het compensatiebeleid worden uw staten betrokken in het kader van de besluitvorming over de structuurvisie.

Vanwege deze voorziene veranderingen op korte termijn zijn in de voordracht geen evaluatiecriteria en –momenten vastgelegd.

8. Voorstel

Wij stellen u voor te besluiten overeenkomstig het bijgaande ontwerpbesluit.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,
H.C.J.L. Borghouts, voorzitter
H.W.M. Oppenhuis de Jong, provinciesecretaris.

Ontwerpbesluit

Nr.

Provinciale Staten van Noord-Holland;

gelezen het door hun staten op 18 december 2006 aangenomen initiatiefvoorstel natuurcompensatie en de voordracht van gedeputeerde staten van 21 augustus 2007; overwegende, dat het wenselijk is dat

- de gedragslijn compensatie uit 2000 wordt geactualiseerd en
- gedeputeerde staten ter uitwerking daarvan de ‘Beleidsregel compensatie natuur en recreatie’ vaststellen,

besluiten:

1. in te stemmen met het opnemen van de geactualiseerde gedragslijn compensatie natuur en recreatie, zoals verwoord in paragraaf 3 van deze voordracht, in de partiele streekplanherzieningen Noord-Holland Noord en Zuid.
2. Ermee in te stemmen dat gedeputeerde staten de ‘Beleidsregel compensatie natuur en recreatie Noord-Holland’ vaststellen en tegelijk met de partiele streekplanherzieningen bekend maken.
3. De gedragslijn compensatie van 10 april 2000 in te trekken.

Heiloo,

Provinciale staten voornoemd,

....., voorzitter

....., statengriffier

Titel: Vd 90: Actualisatie gedragslijn compensatie uit 2000

Datum: 21-08-2007

Nummer: 90